

## บทนำ

‘ซีซึเกะเองพอโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็จะได้พบสามีสี่  
แสนวิเศษเหมือนอย่างคุณพ่อนะลูก’

ตอนนั้นแม้อย่างต้องต่อสู้กับอาการเจ็บป่วย ท่าน  
เคยพูดเช่นนั้นกับฉันที่ไปเยี่ยมและนั่งข้างเตียงในห้องพัก  
ผู้ป่วยทุกวัน

‘เหมือนคุณพ่อ?’

‘ใช่แล้ว สามีสี่แสนวิเศษ ฟังพาได้ จริงใจ ใจดี  
เหมือนคุณพ่อ ซีซึเกะก็รักคุณพ่อใช่ไหม’

‘คะ รักมากเลย!’

แม้จะมีช่วงเวลาที่เข้มงวดหรือดูบ้าง แต่ฉันก็รักพ่อ  
ผู้สามารถหาเวลาให้ฉันกับแม่ได้เสมอทั้งที่งานยุ่งมาก  
แม่เองก็เชื่อใจและนับถือพ่ออย่างลึกซึ้ง ความรู้สึก

## 6 Travel x Romance นริปรีออนซ่อนรัก

เหล่านั้่นถ่ายทอดมาถึงฉัน ทั้งพ่อและแม่เข้ากันได้ดีมาก พวกท่านเป็นพ่อแม่ที่ฉันภูมิใจ

สีหน้าของแม่ผู้นอนป่วยอยู่ดูไม่ค่อยดีนัก ทว่าสายตาก็มองฉันเต็มไปด้วยความสดชื่นมีชีวิตชีวา เป็นประกายแจ่มใส ดวงตาคู่นั้นหรือลึกลงน้อยพลางพูดกับฉัน

‘สำหรับแม่ล่ะนะ การแต่งงานนี่คือชีวิต หมายถึ่ตลอดทั้งชีวิตนะจ๊ะ เพียงคนคนเดียวเท่านั้นในชีวิต เพียงแค่คนนี่ที่สาบานว่าจะรักตลอดไป’

‘สาบาน?’

‘ใช่จ้ะ ก่อนหน้าที่ชีชีก็จะเกิด แม่สาบานว่า ‘จะรักแต่พ่อเท่านั้น’ ถึงตอนนี้ ความรู้สึกนั้นก็ไม่มีเปลี่ยนไปเลย’

‘แค่พ่อเท่านั้น? แม่คะ แล้วแม่ไม่รักชีชีกะหรือ’

เพราะไม่อาจทำความเข้าใจเรื่องที่กำลังคุยกันได้เท่าไรนัก ฉันจึงเอ่ยแย้งออกไป แม่หัวเราะพริตพลางลูบหัวลูกสาวเบาๆ

‘หึๆ พุดอะไรกันลูก ต้องรักแน่นอนอยู่แล้วสิจ้ะ เป็นลูกสาวคนสำคัญคนเดียวนี่นา...อืม คงเป็นเรื่องที่ยังยากเกินไปสำหรับชีชีกะสินะ แต่ถึงยังไง แม่ก็อยากให้คุณได้ผูกพันกับคนที่ลูกลมั่นใจว่ารักเขาจริงๆ นะจ๊ะ เพราะมันจะทำให้ลูกรู้มีความสุข’

แม่พุดคล้ายจะบอกกับตัวเอง ปลายนิ้วที่ลูบผมฉัน

## โคธินาตะ เอมะ 7

หยุดชะงัก

‘แม่รู้ตัวว่าคงไม่ได้อยู่เคียงข้างลูกไปจนชีชีกะเป็นผู้ใหญ่แน่ๆ ให้ความสำคัญกับพ่อเผื่อในส่วนของแม่ด้วยนะลูก สัญญานะ’

‘ค่ะ’

แม่พูดอย่างนั้นแล้วก็ทำท่าอึ้งๆ เกี่ยวก้อยสัญญาฉันยี่นั่นนั่นๆ ของตัวเองเข้าไปเกี่ยวกับนี้ก้อยเรียบบางที่ขาวจนมองเห็นเส้นเลือดสีฟ้าจาง...สัญญา

‘...แต่ว่า...ทำไมละคะ พ่อบอกว่า ‘แม่จะต้องอาการดีขึ้นเร็วๆ นี้แหละ’ นี่คะ พ่อยังบอกว่าแม่จะได้กลับบ้านแล้วและจะพาชีชีกะออกไปเที่ยวด้วย’

‘นั่น...นั่นสินะ’

แม่คลายนิ้วที่เกี่ยวกันไว้แล้วพยักหน้า ก่อนจะยิ้มด้วยสีหน้าอ่านยากแล้วเอ๋อ

‘ขอโทษนะจ๊ะ ชีชีกะ’ แม่พึมพำด้วยสีหน้าเศร้าๆ

หากมาคิดดูตอนนี้ ท่านคงเป็นห่วงว่าฉันที่ยังเด็กจะรู้ความจริงเข้ากระมัง

หลายเดือนหลังจากนั้น แม่ได้จากโลกนี้ไปอย่างที่ทุกคนคิด หลังงานศพ พ่อถอดฉันที่ร้องไห้อย่างหนักเอาไว้แน่นพลางปลอบ

‘ชีชีกะ จากนี้ไปก็พยายามด้วยกันสองคนกับพ่อนะ’

## 8 Travel x Romance นริปรีออนซ่อนรัก

ร่างที่เข้มแข็งเพื่อเป็นหลักให้ฉันมาจนถึงตอนนี้นี่สั้น  
น้อยๆ ความอ่อนแอของพ่อผู้เข้มแข็งมันคงเสมอที่ฉันได้  
เห็นเป็นครั้งแรกทำให้นึกถึงคำพูดของแม่

‘การแต่งงานนี่คือชั่วชีวิต หมายถึงตลอดทั้งชีวิต  
นะจ๊ะ เพียงคนคนเดียวเท่านั้นในชีวิต เพียงแค่คนหนึ่งที่  
สาบานว่าจะรักตลอดไป’

...อา อย่างนั้นเองหรือ

สำหรับฉันแล้วแม่คือคนสำคัญ แต่สำหรับพ่อ แม่  
คือคนคนเดียวเท่านั้นในชีวิต เป็นคู่ชีวิตที่พ่อสาบานว่า  
จะรักเพียงคนเดียวตลอดไป สำหรับพ่อ ตอนนี้คนที่รัก  
สุดหัวใจได้จากไปแล้ว

ฉันซุกหน้าเข้ากับอกพ่อแล้วตัดตสินใจ

ฉันจะเป็นเด็กดียิ่งกว่านี้ และจะให้ความสำคัญกับ  
พ่อเพื่อในส่วนของแม่ที่จากไปด้วย

นั่นคือคำสัญญาที่ฉันและแม่ได้ให้แก่กันไว้

เวลาสิบกว่าปีหลังจากนั้นผ่านไปอย่างรวดเร็ว บางครั้ง  
ตัวฉันซึ่งอายุครบยี่สิบปีและก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ก็  
หวนนึกถึงคำพูดของแม่

‘ซีซึ่กะเองพอโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็จะได้พบสามีสี่  
แสนวิเศษเหมือนอย่างคุณพ่อนะลูก’

## โคธินาตะ เอมะ 9

บทสนทนาในห้องพักผู้ป่วยยังฝังแน่นในความทรงจำ  
สายสัมพันธ์ของทั้งสองท่านยังคงติดตรึงในใจฉัน  
ฉันเองก็อยากพบและผูกพันกับชายที่จะเป็นความรัก  
ตลอดชั่วชีวิตเช่นเดียวกับที่พ่อเป็นคนคนนั้นของแม่  
เช่นกัน...แล้วหนูจะต้องทำยังไงดีคะแม่

‘สามีที่แสนวิเศษ’ อย่างที่แม่พูด ไม่มีเค้าลางว่าจะ  
ปรากฏตัวขึ้นมาสักนิดเลย เพราะอย่างนี้หรือเปล่าละ ฉัน  
ถึงได้ก้าวเข้าสู่อายุสี่สิบปีโดยที่ไม่เคยได้สานสัมพันธ์กับ  
ผู้ชายคนไหน อย่าว่าแต่การแต่งงานเลย กระทั่งคนที่  
คบหาดูใจก็ไม่เคยมี

จนเพื่อนสนิทอย่างอาภาเนะยังพร่ำพูดว่า ‘เป็นสาว  
ยี่สิบยังซิงนี่มันไม่ไหวแล้วนะ’ มีหน้าซำยังสอนศัพท์ใหม่  
ว่า ‘สาวยี่สิบยังซิง’ หรือ ‘ผู้หญิงวัยยี่สิบที่ไม่เคยมีอะไร  
กับผู้ชาย’ ใ้รู้่อีกต่างหาก

หมูนี่ฉันเริ่มรู้สึกถึงอันตรายขึ้นมาแล้วว่าจะปล่อยให้  
เป็นอย่างนี้ต่อไปไม่ได้ ถ้าเป็นแบบนี้ละก็ ฉันคงแก้ตัว  
โดยไม่ได้รู้จักผู้ชายไปตลอดกาล

หากจะเอาแต่รอให้ได้เจอกัน ‘สามีที่แสนวิเศษ’ นั้น  
คงไม่เข้ามาในชีวิตหรอก

เพราะฉะนั้น ต่อจากนี้ฉันจะไม่เอาแต่นั่งรอเฉยๆ  
แต่จะใช้ความพยายามค้นหาคนที่จะพูดได้ว่า ‘หากว่าเป็น

## 10 Travel x Romance นรีปรีณช่ออรัก

คนนี้จะสาบานรักชั่วชีวิตได้แน่! ให้เจอ

ฉันคิดบวกพร้อมตั้งเป้าหมายใหม่ จนเมื่อมาได้ยื่น  
คำประกาศที่คาดไม่ถึงของพ่อ

ฉันไม่มีอารมณ์แม้แต่จะอ่านหนังสือสอบของ  
มหาวิทยาลัย ทั้งสับสน กลุ่มใจ และกังวล

ทว่าในที่สุดก็ได้ข้อสรุปออกมาเพียงหนึ่งเดียว

พ่อที่รักคะ แม่ที่อยู่บนสวรรค์ กรุณายกโทษให้ลูก  
ออกตัณญคนนี้ด้วยนะคะ

หนู ชีโนมียะ ซึซึเกะขอหนีออกจากบ้านเป็นครั้งแรก  
ในชีวิตค่ะ!

## บทที่ ๖

"ฉันว่าจะหนีออกจากบ้านล่ะ"

พอฉันเอ่ยคำพูดที่แฝงการตัดลิ้นใจเด็ดเดี่ยวออกไป  
เพียงประโยคเดียว โอโคโนจิ อากาเนะซึ่งนั่งตรงข้ามฉัน  
บนโต๊ะยาวและตักอาหารเข้าปากด้วยท่าทางเอื่อยเฉื่อยมา  
จนถึงตอนนี้ก็พลันชะงักมือ

"...หา?"

คนฟังอ้าปากหวอเหมือนตอนโดนตรวจฟันเหนือ  
ข้อนิ้วปวงรีที่มีข้าวแกงกะหรี่คำเล็กๆ ที่เจ้าตัวกำลังจะส่ง  
เข้าปาก

"อย่างที่บอก ฉันจะหนีออกจากบ้าน"

"ไม่ๆๆ เดี่ยวก่อนสิ"

คนที่ดูเหมือนไม่สนใจโลกตลอดเวลาอย่างอากาเนะ

## 12 Travel x Romance นริปรีออนซ่อนรัก

แตกตื่นอย่างหาได้ไม่บ่อยนัก คนพูดกวาดตามองสภาพแวดล้อมรอบตัวลอกแลกอย่างกังวลพร้อมๆ กับพูดเสียงรัวเร็ว

ช่วงพักกลางวันหลังการสอบของภาคเรียนแรก เสร็จจลื่น ระดับเสียงจ่อแจในโรงอาหารสำหรับนักศึกษา จึงพุ่งถึงจุดสูงสุด พออากาศเนะเห็นว่าเสียงพูดคุยและหัวเราะที่ตั้งมาจากทางโน้นทางนี้ช่วยกลบเสียงประกาศของฉันไปหมดก็โล่งใจ

"...ซีซีเกะ จู่ๆ เธอก็พูดอะไรออกมาล่ะ"

คราวนี้อีกฝ่ายลดเสียงลงกระซิบกระซาบราวกับกำลังพูดความลับสุดยอด ก่อนจะวางซ้อนลงบนจานข้าวแกงกะหรี่ที่เพิ่งกินไปได้ไม่ถึงหนึ่งในสามแล้วชะโงกตัวมาข้างหน้า

"อ่านหนังสือสอบมากเกินไปจนใช้ชิ้นเธอ หรือว่าเป็นใช้พินน้ำนม ขอจับตัวดูหน่อยสิ"

เธอลำเอียงนั้นพลางยื่นมือที่ปลายเล็บพันต์ลายหินอ่อนสีสันสดใสมาที่หน้าผากฉัน

"เปล่าๆ ะหน้อย อีกอย่างนะ มีแต่เด็กๆ เขาเป็นกันไม่ใช่เธอนั่นนะ"

ถูอากาศเนะแกล้งจนเป็นเรื่องปกติไปแล้ว ฉันปิดมือนั้นออกเบาๆ ทำแก้มป้องแล้วปฏิเสธ



## โคอินาดะ เอมะ 13

"...อีกอย่าง ไม่ใช่जूๆ ก็พูดนะ ก็เคยปรึกษากับ  
อากาศเนะมาก่อนแล้วไม่ใช่หรอ"

"จะว่าปรึกษา...อ๊ะ ตอนนั้นนะหรอ" อากาศเนะดึง  
มือกลับไปไว้ใต้โต๊ะพลาถาม

"อืม ฉันคิดมาตลอดเลยนะ ไม่ว่าพ่อจะว่ายังไงก็แล้ว  
แต่ ยังไงเรื่องนี้ฉันก็ยอมทำตามง่าย ๆ ไม่ได้จริงๆ"

ฉันสรุปอย่างชัดเจนแล้วก็หันหน้าลงมองถาดอาหาร  
ในมือตัวเอง

ชุดอาหารกลางวันชุด A ที่สั่งมา ข้าวหุงธัญพืชห้า  
ชนิด แยมเบิร์ทวางเคียงมากับผักต้ม รวมทั้งซูปคอนโซเม่  
ซึ่งมีเบคอนและหัวหอมที่ถูกหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ จนแทบมอง  
ไม่เห็น

ฉันนั่งจ้องถ้วยกระเบื้องสีขาวที่ใส่ซูปใสอย่าง  
ไร้อารมณ์...จะว่าไป วันนั้นก็มิถ้วยสีขาววางอยู่ข้างๆ  
เหมือนกัน...หากว่าไม่ใช่ถ้วยพลาสติกคงมีรอยบินหรือ  
เปรอะเปื้อนเพราะผ่านการใช้งานมาอย่างสมบุกสมบัน

เพราะเครื่องปรับอากาศในโรงอาหารที่ทำงานได้อย่าง  
มีประสิทธิภาพหรืออย่างไร ซูปจึงเย็นชืด ภาพใบหน้า  
ตื้อตึงของฉันที่สะท้อนอยู่ในนั้นทำให้ความทรงจำเมื่อหนึ่ง  
เดือนก่อนย้อนกลับมา

#### 14 Travel x Romance นรีปร็อนช่อรัก

ตอนที่ไต้ยีนพ่อ...ชิโนมียะ เอย์จิประกาศเรื่องนั้นออกมาเป็นครั้งแรก สมาริทั้งหมดที่จ่ออยู่กับรายการเพลงบนจอทีวีตรงหน้าไต้ล่อยไปหาเรื่องนั้นทันที ความตื่นตระหนกเกือบทำให้ฉันทำถ้วยชาหล่นใส่จานรอง

หูจับของถ้วยกระเบื้องจิโนรีไบโปรดนั้นแสนจะบอบบาง แรงกระแทกแม้เพียงเล็กน้อยก็อาจจะทนมไม่ไหว ฉันรีบลนลานประคองมันไว้ ก่อนจะเงยหน้าขึ้น

"...ขอโทษค่ะพ่อ พุดอีกทีลึคะ"

โซฟาแบบเข้ามูมสำหรับสี่คนในห้องนั่งเล่นดูไม่เข้ากับการอยู่อาศัยเพียงแค่สองคน ฉันตั้งคำถามอย่างหวาดๆ กับพ่อที่นั่งอยู่ตรงมุมข้างๆ

แน่นอนว่าไ้ว่าฉันไม่ได้ยีนที่พ่อพุด กลับกันเลยต่างหาก ฉันหวังให้ตัวเองไต้ยีนผิดไป จึงอยากย้ำเพื่อให้รู้ว่าเมื่อไ้ฉันหุแว่วไปเอง

ทว่า...

"ชีชีกะนะ พอเรียนจบบับพ่อกไ้จะให้แต่งงาน และกลายเป็นแม่บ้าน...พ่อพุดว่าจันนะ"

พ่อพุดโดยที่สีหน้าไม่เปลี่ยนแปลงแม้แต่น้อย พกลางยกขาที่รินไว้ในถ้วยลายเดียวกับฉันขึ้นจิบอย่างมีมารยาท น้ำชาเป็นชาอัสสัมซึ่งเหมาะกับฉันที่ชอบเติมนม แต่พ่อชอบดื่มแค่ชาดำเปล่าๆ เป็นประจำ

## โคธินาตะ เอเมะ 15

หลังจากตีหมา พ่อก็พูดเรื่องเดิมด้วยเสียงเรียบๆ ซ้ำอีกครั้ง

...เอ๊ะ?...เอ๊ะ?...เอ๊ะ?

อะไรนะ!? พ่อพูดว่าอะไรนะ!?

พ่อซึ่งทำงานบริหารบริษัทตัวแทนนำเข้าสินค้านั้นยุ่งมาก หมู่นี้ไม่มีโอกาสได้พูดคุยแลกเปลี่ยนบทสนทนากันเป็นพิเศษ ฉะนั้นกว่าที่พ่อจะหาเวลาคุยด้วยเป็นเพราะทำนอยากให้คำแนะนำในฐานะของคนที่อาบน้ำร้อนมาก่อนแก่คนที่ยังไม่ค้นพบเส้นทางในอนาคตที่ตัวเองต้องการแบบฉัน ทั้งๆ ที่ตอนนี้ก็เข้าสู่ฤดูร้อนของชีวิตนักศึกษาปีสามแล้ว

แม้จะพูดว่าปรึกษาก็ใช่ว่าฉันจะมีคำถามเตรียมไว้เป็นเรื่องเป็นราวอยู่แล้ว เป็นต้นว่าหลังจากนี้ควรจะได้ไปประกาศหรืออุทิศบัตรอะไรอีกหรือเปล่า

หรือว่าถ้าต้องสมัครงานจริงๆ จะเลือกงานธุรการดีไหมนะ

หรือว่าถ้าจะไปเรียนต่อต่างประเทศสักปีหรือสองปีก็ดูน่าสนใจไม่น้อย

ตัวฉันเองเตรียมพร้อมไปแบบเรื่อยๆ อย่างใจเย็นพอสมควร กว่าที่จะถึงวันที่เรียนจบก็ยังมีเวลาเหลืออีกตั้งปีครึ่ง ดังนั้น กับพ่อเองฉันก็ไม่ได้คิดจะร้องขอคำแนะนำ

## 16 Travel x Romance นริปรีออนชอบรัก

ที่ชัดเจนแน่นอนอะไร แค่อยากลองถามพ่อดูว่ามีความเห็น  
เรื่องอนาคตของฉันไว้ว่าอย่างไรก็เท่านั้น

แต่ทั้งๆ ที่เป็นอย่างนั้น...ก็จะให้แต่ง...แต่งงาน  
ตอนเรียนจบนะเนอะ!?

"อะไรกันคะ เรื่องนั้น...หนูไม่เห็นเคยรู้เรื่องนั้นมา  
ก่อนเลย"

ฉันพูดพลางวางถ้วยชาลงกับจานรองดั่งแก้ว  
รายการทีวีที่ตั้งอกตั้งใจดูมาจนถึงเมื่อไหร่จะเป็นยังไง  
ก็ช่างแล้ว

"ถ้าจำไม่ผิด รู้สึกว่าไม่เคยคุยกับซีซีกะตรงๆ เลย  
นี่นะ" พ่อผุดรอยยิ้มอ่อนๆ บนริมฝีปากที่ไว้หนวดพลา  
งพยักหน้า

เล่าย่อๆ ก็คือในอดีตเมื่อนานมาแล้ว พ่อกับเพื่อน  
สมัยเด็กสัญญากันว่า 'พ่อต่างคนต่างแต่งงานมีครอบครัว  
และมีลูก ถ้าลูกของเราต่างเพศกันก็ให้แต่งงานกันนะ'  
นี่แหละ เรื่องเพื่อฝันซ้ำๆ ของวัยรุ่นที่มีอยู่บ่อยๆ

พอฉันที่ให้สัญญาแบบนั้นไว้ อีกสี่ปีก็จะอายุครบ  
หกสิบปีแล้ว ถ้าตามธรรมดาจะเรียกว่าหมดอายุความแล้ว  
ก็คงไม่แปลก แต่ไม่รู้เพราะเป็นพวกซื่อตรงหรือมุ่งมั่นมาก  
หรืออย่างไร ความรู้สึกของทั้งสองฝ่ายจึงไม่เปลี่ยนแปลง  
หลังจากยึดมั่นคำสัญญากันมาหลายสิบปี ตอนนั้นก็ตั้งใจ

## โคธินาตะ เอเมะ 17

จะทำเรื่องเพื่อฝันให้เป็นความจริงขึ้นมา

"ที่พูดแบบนั้น...หมายความว่าคู่มั่นนั้นหรือคะ" ฉันทัน  
เค้นเสียงจากลำคอเอ่ยถามออกไป

คู่มั่น คำที่ฉันไม่เคยแม้กระทั่งจะนึกลองพูดออกมา  
ในชีวิตประจำวัน

"ก็น่าจะประมาณนั้นล่ะนะ..."

คู่มั่น...เท่ากับว่าเป็นคนที่หมั่นหมาดด้วย

อย่าบอกนะว่าตัวฉันถูกจับหมั่นไปแล้วเรียบร้อย  
ทั้งๆ ที่ไม่รู้เรื่องรู้อะไรสักนิดเนี่ยนะ! เรื่องแบบนี้เป็นไปได้  
ด้วยเหรอ!?

"แต่...แต่ว่าทั้งๆ ที่หนูไม่เคยเจอคนคนนั้นเลยสักครั้ง  
จู่ๆ จะให้แต่งงานเนี่ยนะคะ"

"ไม่ต้องห่วง ถึงยังไงเขาก็เป็นลูกชายของคนดีที่พ่อ  
ไว้ใจมากที่สุด ลูกเองก็ต้องชอบเขาด้วยแน่ๆ" พ่อพูดด้วย  
ท่าทางเชื่อมั่นเต็มเปี่ยม

อะ...ถึงจะบอกว่าชอบก็เถอะ แต่ก็ยังไม่รู้ว่าอีกฝ่าย  
เป็นคนแบบไหนเลยแท้ๆ

แล้วที่จริงคนที่จะเป็นคนตัดสินข้อดีข้อเสียของ  
คนคนนั้นต้องเป็นฉันไม่ใช่หรือ!?

"เป็นอะไรไปซีซึ่กะ ทำหน้าตาแบบนั้น หรือจะบอกว่า  
มีคนทีลู่กว้างแผนในอนาคตไว้ด้วยกันอยู่แล้ว"

## 18 Travel x Romance นรีปร็อนช่อรัก

เมื่อเห็นฉันนั่งเงียบไป พ่อก็ย้อนถามอย่างกังวลใจ  
"นั่น...ก็ไม่มีหอรอกะ"

ฮือ...น่าเศร้าแท้ๆ แต่ฉันทำได้แค่ตอบออกไปตรงๆ  
เพราะฉันไม่เคยให้ความสนใจกับเรื่องนี้เป็นพิเศษ พ่อ  
ก็เห็นว่าสุดสัปดาห์ฉันก็นอนกลิ้งอยู่กับบ้านเป็นปกติ ถ้า  
โกหกออกไปก็ความแตกอยู่ดีละมัง

พ่อเผยรอยยิ้มพอกพอใจออกมาตามคาด "ถ้าฉัน  
ก็พอดีเลยไม่ใช่หรอ"

"นะ...นั่นนะคือไม่มีแฟนเฉยๆ เรื่องนั้นกับเรื่องนี่  
คนละเรื่องกันนะคะ อ๊ะ จริงสิ คนนั้นล่ะคะ! เขาจะต้อง  
ลำบากใจแน่ๆ เลยใช้ไหมล่ะคะ!"

ถ้าปล่อยไปแบบนี้คงถูกพ่อรวบรัดเอาดี้อๆ แน่ ฉัน  
จึงรีบเค้นสมองที่ท้อซาแล้วังดประเด็นที่หน้าจะทำให้พ่อ  
เปลี่ยนความคิดออกมา

"ลำบากใจ?"

"ใช่ค่ะ คนคนนั้นนะ อยู่ๆ ก็ถูกเรื่องเก่าของพวกเขา  
พอมาย้อนใส่แบบนี้ก็คงลำบากใจเหมือนกันนะคะ ทางนั้น  
เขาอาจจะม่คนที่ม่ตัวจริงของเขาอยู่แล้วด้วยก็ได้ล่ะคะ"

ม่ความเป็นไปได้ว่าทางนั้นก็คงได้รู้เรื่องนี้ได้ม่ได้  
เตรียมใจมาก่อนเหมือนกับฉัน

ถ้าเป็นสมัยก่อนก็ว่าไปอย่าง แต่ในยุคที่เลือกคนรัก

## โคธินาตะ เอเมะ 19

กันได้อย่างอิสระอย่างตอนนี้ อยู่ๆ จะมาบอกว่ามีคู่หมั้นแล้วโดยไม่มีปี่มีขลุ่ยนี่ยังงี้ก็รับไม่ได้!

คิดงั้นแน่ๆ...

"ถ้าเป็นเรื่องนั้นล่ะก็ ไม่ต้องห่วงหรอกลูก"

"เอ๊ะ"

"ทางโน้นเขาก็เห็นด้วยกับเรื่องทาบทามสู่ขออะ"

"เอ๋?"

มีน...ฉันชักเวียนหัว

ถ้า...ทุกอย่างราบรื่น การหมั้นหมายของครอบครัวหลงยุคนี้จะเกิดขึ้นจริงรึ?

"เพื่อนพ่อคนนั้นเขาเป็นนักการเมืองฝ่ายรัฐบาลฐานะทางครอบครัวมั่นคง เป็นตระกูลที่เข้าไปเป็นสมาชิกได้อย่างสบายใจที่สุดแล้ว"

"..."

"ลูกชายคนนี่ของเพื่อนของพ่อเป็นลูกชายคนรองเพราะงั้นก็เลยไม่ต้องตามรอยพ่อแม่ รู้สึกว่าจะเป็นโปรแกรมเมอร์ อาจจะไม่ใช่อาชีพที่โดดเด่นมากมาย แต่ก็เป็นผู้ชายที่เอาจริงเอาจังและสุขภาพ มีแววว่าอนาคตไกลทีเดียวนะพ่อว่า"

"..."

"เขาอาจจะอายุห่างจากซีซึ่กะมากหน่อย แต่เคยได้ยิน

## 20 Travel x Romance นรีปร็อนช่อรัก

ว่าสามีภรรยาณะควรจะมีอายุห่างกันหน่อยแล้วจะใช้ชีวิต  
ร่วมกันได้ดี"

"...ไม่เอาค่ะ"

ฉันเอ่ยชัดพ่อผู้เล่าเรื่องคู่หมั้นที่ฉันยังไม่เคยเห็น  
หน้าค่าตาด้วยท่าทางภาคภูมิใจ ก่อนจะประท้วงเรียบๆ

"เรื่องแบบนั้น หนูคงหมั้นด้วยไม่ได้หรอกค่ะ"

"ซีซีก็กะ"

"ถึงจู่ๆ จะมาบอกเรื่องหมั้น หนูก็ยังนึกภาพไม่ออก  
เลยสักนิด แถมหนูก็ยังเรียนอยู่ และยังไม่เคยคิดเรื่อง  
นี้มาก่อนเลยด้วยค่ะ"

สมองที่มีนงไปหมดไม่รู้ว่าจะจะเริ่มถ่ายทอด  
ความคิดออกไปตั้งแต่ตรงไหน

พอวางมืออันอบอุ่นลงบนหัวขณะที่ฉันพึมพำออกมา  
โดยไม่อาจปิดบังความหวั่นวิตกได้

"ไม่ใช่ว่าพ่อไม่เข้าใจความสับสนของลูก แต่นี่ก็เพื่อ  
ซีซีก็กะเองนะลูก"

"...เพื่อหนู?"

"ใช่แล้ว"

พอระบายลมหายใจยาว ก่อนจะจ้องลึกเข้ามาใน  
ดวงตาของฉัน

"นี่แน่ะ ซีซีก็กะ...พ่อเป็นห่วงลูกมากนะ ลูกเป็นลูกสาว



## โคธินาตะ เอเมะ 21

คนสำคัญคนเดียว ครอบครัวเรามีกันแค่สองคนพ่อลูก  
ไม่ใช่เหรอ พ่อไม่มีทางปล่อยลูกให้กับไอ้หนุ่มที่ไม่รู้หัวนอน  
ปลายเท้าที่ไหนเด็ดขาด นั่นสำคัญที่สุด"

สายตาที่มองมาทางฉันเหม่อไปไกล ก่อนที่สีหน้า  
ยิ้มแย้มของพ่อจะเปลี่ยนเป็นจริงจัง

"...ถ้าหากว่าพ่อไม่ทำให้ลูกมีความสุขอย่างเป็นเรื่อง  
เป็นราว พ่อคงไม่มีหน้าไปพบคิโยมิที่ตายไปแล้วแน่"

คิโยมิที่พ่อพูดคือชื่อของแม่

แม่จากไปเพราะอาการป่วยตอนที่ฉันอยู่ชั้นประถม  
หนึ่ง ดูเหมือนจะเพิ่งอายุประมาณสามสิบห้าเท่านั้น

ก่อนที่แม่จะเสียชีวิต เราได้คุยกันในห้องพักผู้ป่วย  
หลายต่อหลายเรื่อง ส่วนมากก็เป็นเรื่องชีวิตที่โรงเรียน  
ของฉันบ้าง เรื่องเพื่อนๆ บ้าง แต่ก็มีหลายครั้งที่ได้ฟัง  
เรื่องราวในความทรงจำของแม่

เป็นต้นว่าเรื่องราวตอนที่พ่อกับแม่เริ่มรู้จักกัน  
ตอนนั้นพ่อของแม่ หรือคุณตาของฉันพาพ่อซึ่งเป็นลูกน้อง  
มาที่บ้าน ทันทีที่แม่ได้พบพ่อก็รู้สึกราวกับถูกอะไรบางอย่าง  
ดึงดูดเข้าหา

ส่วนพ่อ ด้วยความที่ตอนนี้อายุมากขึ้นจึงให้ความรู้สึก  
เหมือนคุณลุงไว้หนวดในธนบัตรพันเยน...เอ ไครกันหน้า  
คนคนนั้น...แต่ในสมัยก่อนพ่อเป็นชายหนุ่มหล่อเหลา

## 22 Travel x Romance นริปรีออนซ่อนรัก

กระซอกใจผู้พอมเพรียวและมีดวงตากลมโต

หลังจากได้พบกันไม่นานทั้งสองก็แต่งงานกัน แล้ว  
นั้นก็เกิดมา

‘สำหรับแม่นะนะ การแต่งงานนี่คือชั่วชีวิต หมายถึง  
ตลอดทั้งชีวิตนะจ๊ะ เพียงคนคนเดียวเท่านั้นในชีวิต เพียง  
แต่คนนี่ที่สาบานว่าจะรักตลอดไป’

แม่ในความทรงจำอายุมากกว่าฉัน แต่กระนั้นก็เป็น  
ภาพจำของคนที่มีบริสุทธิ์สดใสและน่ารักราวกับสาวน้อย  
อย่างที่แม่พูดในตอนนั้น ตลอดชีวิตของแม่รักเพียงพ่อ  
เท่านั้น

‘ซึซึกะเองพอโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็จะได้พบสามีที่  
แสนวิเศษเหมือนอย่างคุณพ่อนะลูก สามีที่แสนวิเศษ  
ฟังพาได้ จริงใจ ใจดีเหมือนคุณพ่อ’

ได้พบสามีที่แสนวิเศษเหมือนกับคุณพ่อ... ความ  
ปรารถนาของแม่กลายเป็นความปรารถนาของฉันไปโดย  
ไม่รู้ตัว

พ่อที่ทั้งทำงานและเลี้ยงลูกเล็กไปพร้อมกัน เลี้ยงดู  
ฉันมาด้วยมือของผู้ชายคนเดียว พ่อที่ฉันภาคภูมิใจและ  
ปลาบปลื้ม สักวันหนึ่งหากฉันจะได้มีการพบเจอกันที่  
แสนพิเศษเช่นพ่อและแม่ ก็คงเป็นเรื่องวิเศษสุดอย่าง  
แน่นอน

## โคธินาตะ เอเมะ 23

แต่ว่า...แต่...ชีวิตคนเรา คงไม่ราบรื่นขนาดนั้น!

อย่าว่าแต่การพบกันที่แสนพิเศษเลย ในชีวิตยี่สิบปี กับอีกหลายเดือนที่ฉันมีชีวิตมานี้ ฉันยังไม่เคยคบหา กับผู้ชายเลยสักครั้ง

ก็เคยถูกว่ามาบ้างว่า 'ซึซึกะเป็นเด็กติดพ่อ ก็เลย วาดชายในอุดมคติไว้สูงเกินไปหรือเปล่า'

ว่ากันตามตรง เรื่องนั้นก็คงมีส่วนอยู่นิดหน่อย เป็นความจริงที่ฉันตระหนักเสมอว่า 'ต้องเป็นคนที่เก่งกว่าพ่อ'

ทว่าสาเหตุใหญ่ที่สุดนั้นมีที่มากกว่านั้น และฉัน ก็พอจะรู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร

"...เพราะงั้น ไม่ต้องกังวลไปนะซึซึกะ"

"พ่อคะ..."

"ที่ผ่านมา เวลาถูกทำตามที่พ่อบอกเคยมีเรื่องอะไร ไม่ดีหรือ"

"..."

"ครั้งนี้ก็เหมือนกัน พ่อจะต้องทำให้ซึซึกะมีความสุข ให้ได้แน่นอน"

นั่นนะ...พ่อไม่เปิดโอกาสให้ฉันได้มีความรักเลยนี่นา ชีวิตลำพังพ่อลูกเพียงสองคน ถึงตอนนี้ ฉันได้รับการเลี้ยงดูและปกป้องจากผู้เป็นพ่อเกือบจะมากเกินไป

คำว่าปกป้องก็ฟังดูดีอยู่หรอก สิ่งที่บอกว่าทำเพื่อ

## 24 Travel x Romance นรีปร็อนช่อรัก

ฉันนั่นคือการตั้งเงื่อนไขมากมายที่ไม่ได้นึกถึงสถานะของเด็กธรรมดาทั่วไปเลย

พูดกันตามตรง มีหลายครั้งที่ฉันนึกอึดอัด และหลายหนที่อยากให้พ่อปล่อยๆ ฉันบ้าง ในเวลาเช่นนั้น ฉันจะนึกถึงคำพูดของแม่

‘แม่รู้ตัวว่าคงไม่ได้อยู่เคียงข้างไปจนชั่วชีเกะเป็นผู้ใหญ่แน่ๆ ให้ความสำคัญกับพ่อเผื่อในส่วนของแม่ด้วยนะลูก’ ด้วยความตั้งใจที่ว่า...ต้องให้ความสำคัญกับพ่อเผื่อในส่วนของแม่ด้วย...ฉันจึงไม่เคยต่อต้านพ่อ หากว่าเป็นข้อเสนอจากพ่อ ฉันก็จะตอบ Yes ทั้งนั้น เพราะเชื่อว่ นั่นคือ ‘การให้ความสำคัญกับพ่อ’

แต่ว่า...

‘ถึงยังไง แม่ก็อยากให้คุณได้ผูกพันกับคนที่ลูกมั่นใจว่ารักเขาจริงๆ นะจ๊ะ เพราะมันจะทำให้ลูกมีความสุข’

ฉันนึกย้อนถึงอีกถ้อยคำที่แม่บอกเอาไว้ ความรู้สึกต่อต้านก็ยิ่งอัดแน่น

"นั่นคือความสุขของหนูตามความคิดของพ่อใช่ไหมคะ"

"ชีชีเกะ?"

"หนูนะ ตั้งแต่แม่ตายไปก็ไม่เคยต่อต้านสิ่งที่พ่อพูดเลยสักครั้งเดียว เพราะคิดเสมอว่านั่นคือสิ่งที่ถูกต้องและ

“ไม่นึกสงสัยเลย”

“...”

“แต่ว่าแค่เรื่องนี้เท่านั้น...แค่เรื่องหมั้นเท่านั้นที่หนู  
พูดไม่ได้ว่า ‘งั้นก็ตกลงตามนั้นค่ะ’ ค่ะพ่อ”

ที่ฉันอดทนกับทุกสิ่งที่ผ่านมานี้ก็เพราะคิดว่าเมื่อ  
เป็นผู้ใหญ่แล้วจะได้เป็นอิสระ เพราะมีความหวังว่าจะ  
สามารถทำตามใจตัวเองได้อย่างที่ต้องการ

แต่ไม่ใช่อย่างนั้นเลย ขนาดการแต่งงานซึ่งเป็น  
เหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดในชีวิตคนคนหนึ่งยังจะถูกกำหนด  
โดยยึดเอาความคิดของพ่อเป็นที่ตั้ง

แบบนี้ไม่เอาละ ไม่ไหวหรอก เป็นไปไม่ได้

ฉันจะตัดสินใจเลือกแม้กระทั่งคนที่จะแต่งงานด้วย  
ตัวเองไม่ได้เลยหรือ

ฉันเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแล้ว อายุก็ครบยี่สิบปี  
แล้ว เป็นผู้ใหญ่มากแล้วนะ

เพราะฉะนั้นก็ถึงเวลาตัดสินใจเรื่องของตัวเองด้วย  
ตัวเองแล้ว ฉันควรจะทำตามความคิดของตัวเองไม่ใช่หรือ!

พ่อผู้ดูเหมือนจะคาดไม่ถึงกับการต่อต้านนี้่กอดอก  
นิ่งไม่ขยับอยู่เป็นนาน

...โธษหรือ!?

ความที่เหลือบมองจากแค่ปลายหางตาจึงอ่านสีหน้า

## 26 Travel x Romance นริปรีออนซ่อนรัก

ของอีกฝ่ายไม่ออก คนที่หนึ่งไม่ติดอย่างฉันจึงค่อยๆ หัน  
หน้าทีละก้าวไปทางพ่ออย่างกล้าๆ กลัวๆ แล้วก็พบว่าพ่อ  
มีสีหน้าเคร่งเครียด

"พ่อเข้าใจนะ...ความรู้สึกของชีชีก็กะ"

พ่อพยักหน้าหลายต่อหลายครั้งราวกับจะทำให้ตัวเอง  
ยอมรับ แล้วพูดออกมาในที่สุด

ค่อยยังชั่ว ดูเหมือนว่าจะไม่ได้โกรธ

"แหม มันก็เป็นเรื่องหลังเรียนจบนะนะ ไม่ใช่ว่าต้อง  
รีบตกลงใจตอนนี้สักหน่อย ค่อยตัดสินใจระหว่างนี้ได้"

พ่อเลี้ยงที่จะไม่ตอบออกมาตรงๆ ในสถานการณ์  
ตอนนั้น คล้ายกับจะบอกว่า 'รอลูกตัดสินใจอยู่นะ'

อ๊ะๆ พ่อคะ...อีกนัยหนึ่งก็ราวกับกำลังบอกว่า 'กว่า  
จะถึงวันที่ลูกเรียนจบยังมีเวลา ระหว่างนั้นก็เตรียมใจไว้  
ซะ' ไม่ใช่เหรอ!

ไม่ใช่แบบนี้สักหน่อย ตั้งใจจะบอกสุดชีวิตแล้วว่า  
เฉพาะเรื่องการหมั้นเท่านั้นที่ยอมไม่ได้แท้ๆ

ทำไมถึงไม่ยอมเข้าใจนะ!?

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)

"ลำบากแยะเลยน้ำ...คุณพ่อเนี่ยก็รักชีชีก็กะอย่างกับ